

11te Februar 1876, som dog kun gælde de to Love af 1858, til ogsaa at omhandle Befendtgørelsen af 19de April 1890. Det er kun dette, mit Vædringsforslag gaar ud paa, og jeg kan ikke tro, at nogen vil have noget derimod. Jeg anbefaler derfor Vædringsforslaget til det ærede Tings og den højtærede Ministers Velvilje.

Justitsministeren (Mellermann):

Efter at have hørt den ærede Forslagsstillers Motivering, skal jeg gerne medvirke til ved tredje Behandling at faa Forslaget redigeret saaledes, at det kommer til at naa det Formaal, han ønsker at opnaa, nemlig at der undgaas Henvisning til Loven af 11te Februar 1879 derved, at denne Lovs Hovedindhold optages her i Lovforslaget. Den indeholder to Ting, som jo ogsaa er oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget, nemlig dels en Regel om, at disse Bygningsreglementer, naar vedkommende Sogneraad med Amtsråadets Samtykke derom andrager ved et af Justitsministeriet givet Reglement, kunne udvides helt eller delvis til de Landdistrikter, man ønsker dem udvidet til. Endvidere indeholder Loven den Bestemmelse, at Justitsministeriet, ogsaa naar $\frac{3}{4}$ af Landdistriktets Husejere, Grundejere og næringsdrivende andrage derom, helt eller delvis kan udvide de nævnte Love til at gælde for disse Landdistrikter. Denne sidste Bestemmelse har ikke fundet nogen videre praktisk Anvendelse og er aldrig bleven benyttet, siden Loven af 1876 kom ud. Derfor har jeg ment, at den kunde man for saa vidt se bort fra, og der er heller ikke taget videre Hensyn til den i Lovforslaget. Men den første Bestemmelse, jeg nævnte — altsaa den, at Bygningsreglement kan gives, naar vedkommende Sogneraad med Amtsråadets Samtykke andrager derom — er bleven benyttet en hel Del; den har altsaa praktisk Interesse. Det, som Lovforslagets § 1 — Lovforslagets § 2 er jo en anden Ting — nu skulde opnaa, er egentlig kun at gøre den Forandring i Loven af 11te Februar 1876, at Landdistrikterne ikke skulle være indskrænkede til at vælge mellem den gamle frederiksbergske Byggelov og Købstadbyggeloven, men at de skulle kunne vælge mellem den nugældende frederiksbergske Byggelov og Købstadbyggeloven. Det, som jeg har at indvende mod dette Vædringsforslag, men som altsaa efter hvad den ærede Forslagsstiller bemærkede, ikke egentlig er hans Mening at røre ved, er, at saaledes som Vædringsforslaget er afstattet, ser jeg ikke rettere, end at det kommer til at afføre de paa gældende Landdistrikter Valget; de skulle derefter tage den frederiks-

bergske Byggelov til Grundlag for deres Bygningsreglementer. Jeg ser imidlertid ikke, hvorfor de fremtidig ikke skulle have Lov til som hidtil, naar de hellere ville det, at tage den for Købstæderne gældende Lov som Udgangspunkt. Det har jo i Virkeligheden ikke megen reel Betydning, fordi det virkelige Indhold omtrent er det samme i begge Tilfælde, men der er dog formelt betragtet noget besynderligt i, at f. Eks. et Landdistrikt eller en Del af et Landdistrikt, der ligger lige op til en Købstad, og i Grunden er en Slags Forstad til Købstaden og lever under ganske de samme Beboelses- og Bybyggelsesforhold, har lyst til at faa et Bygningsreglement, ikke skal kunne antage det Reglement, som gælder for Købstæderne, men skal være nødt til at tage den frederiksbergske Byggelov. Efter hvad Forslagsstilleren udtalte, har jeg dog ikke opfattet det saaledes, at det var hans Mening at hindre dette Valg. Derfor har jeg altsaa kun at sige, for saa vidt jeg har forstaaet Vædringsforslaget rigtigt, at jeg ikke har noget imod, at Vædringsforslaget vedtages i Dag her, om Tinget vil, men saa vil jeg forbeholde mig til 3dje Behandling at stille et Vædringsforslag, hvorved, som jeg antydede, Udgangen til at vælge mellem den frederiksbergske Byggelov og Købstadbyggeloven af 1858 bliver opretholdt.

Rasmussen: Jeg har jo meget godt været opmærksom paa, at der i Loven af 1876 er hjemlet Justitsministeren en saadan Bemyndigelse, ikke alene paa Grundlag af Sogneraadenes og Amtsråadenes Ønske, men ogsaa paa Grundlag af de $\frac{3}{4}$ af Beboernes Ønske. I den Henseende har jeg for Resten været noget i Tvivl, om ikke mit Vædringsforslag ændrede noget i Realiteten af dette Forhold, idet jeg ikke var sikker paa, om dette Lovforslag i Virkeligheden kun omhandlede det første Stykke af Loven af 19de Februar 1876 eller multiquis ogsaa det andet, idet der i den første Del af Paragraffen udtrykkelig nævnes det første Stykke af Loven af 1876; men længere hen staar der: ". . . skal herefter ogsaa omfatte Bemyndigelse paa de i førstnævnte Lov angivne Betingelser . . ." Jeg var herefter noget i Tvivl, om ikke dette ogsaa refererede sig til det andet Stykke af Loven af 1876. Justitsministeren gør jo imidlertid opmærksom paa, at det andet Stykke i denne Lov egentlig aldrig har haft nogen Betydning, saa det er maaste ikke Lovforslagets Mening her. Med Hensyn til det sidste har det ganske vist ikke været min Mening at forhindre Folk i at faa Reglementer efter Købstadbyggeloven.